

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan ikke forstå, hvordan fru Anne Baastrup kan sige, at SF og den øvrige opposition ikke har haft noget indflydelse. De var trods alt med til at vedtage den navnelov, som i vid udstrækning stadig væk gælder i dag. Det var jo imod Dansk Folkepartis vilje. Der havde man da noget at skulle have sagt, måske mere fordi regeringen havde den holdning, men man havde da i hvert fald noget at skulle have sagt på det tidspunkt.

Jeg vil gerne høre: Hvorfra kommer den her nye interesse for omkostninger i forbindelse med sagsbehandlingen? Jeg husker slet ikke, at det var et tema under den sidste debat, som vi havde i 2005. Jeg kan ikke huske, at det blev rejst fra nogen partiers side. Jeg var også inde at kigge på det, der blev sagt ved de forskellige behandlinger sidste gang, og der lagde jeg heller ikke mærke til det. Så hvor kommer den her nyopfundne interesse fra?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu har jeg sagt det til hr. Martin Henriksen tidligere: Dette er ikke en nyopfundne interesse. Det var noget, som vi talte med familieministeren om, og vi blev bare enige om, at det ville vi ikke starte med.

Det, der er så irriterende ved hr. Martin Henriksen, er, at han tror, at han har været med til alt. Men det har han ikke i forbindelse med den her navnelov, fordi Dansk Folkeparti med præsterne i spidsen mente, at det var undergraven for det danske samfund. Det var jo på det niveau, vi diskuterede. Det var jo ikke noget, der gik ned i det her i salen, for vi talte sammen udenfor salen. Det står også ganske tydeligt i bemærkningerne til det gamle forslag, at der er en revisionsbestemmelse. Så jeg må sige til hr. Martin Henriksen, at der sker somme tider ting i det her hus, som hr. Martin Henriksen ikke kan læse sig til.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jamen jeg er ikke i tvivl om, at man sikkert førte meget konstruktive forhandlinger med den daværende familie- og forbrugerminister. Og jeg medgiver helt, at Dansk Folkeparti ikke var med til de forhandlinger, for vi ville ikke være medunderskrivere på den lovgivning, og vi ville ikke have del i den lovgivning.

Men vil fru Anne Baastrup ikke medgive, at det da er bemærkelsesværdigt, at økonomien ikke blev nævnt, når man diskuterede det i så lang tid? Der var en førstebehandling, hvor man diskuterede det, der var en andenbehandling, hvor man diskuterede det, og der var tilmed to tredjebehandlinger, og økonomien blev ikke nævnt.

Så jeg spørger bare igen: Hvad er begrundelsen for, at man nu her i salen ønsker at diskutere økonomien i det? For alt andet lige må man vel forvente, at økonomien og omkostningerne i forbindelse med sagsbehandlingen vil blive lettet i forhold til, hvordan det er i dag, fordi der højst sandsynligt vil komme færre ansøgninger om navneskift. Hvor er logikken i det?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Der fremsættes ikke lovforslag her i Folketinget, hvis der ikke er økonomiske beregninger hæftet ved. Det ved hr. Martin Henriksen, eller han burde vide det. Det, der er det centrale i den måde, man har strikket afgiften sammen på, er, at man af ideologiske grunde pålægger nogle ganske bestemte mennesker en afgift, og så går den i øvrigt til skattelettelse. Det er ikke den måde, som vi mener en afgift i givet fald skal bruges på.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes, at den sidste bemærkning er meget karakteristisk for oppositionen: at en afgift ikke skal bruges til skattelettelse. Nej, reelle skattelettelse er ikke noget, som findes i oppositionens sprogbrug.

Fru Anne Baastrup har brugt megen energi på selve processen. Som jeg har sagt tidligere, vil jeg ikke forholde mig til den. Jeg kan forstå, at det er noget, som Udvalget for Forretningsordenen forholder sig til, så det vil jeg i al min ringhed ikke begive mig ind på.

Men der er en ting, jeg ikke accepterer, og det er fru Anne Baastrups konklusioner på den magtbalance mellem Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti, som fru Anne Baastrup bruger megen energi på at fremføre. Jeg vil bare sige en ting, så det ligger helt fast: I Det Konservative Folkeparti er vi meget, meget glade for at være i regering. Det er dér, vi har det allerbedst. Man kan se på retspolitikken, skattepolitikken, udenrigspolitikken, kulturpolitikken, og jeg kunne blive ved, at vi aldrig har gennemført så